

[J. P. Jensen.]

Tilstand eller Fører. Det vil altsaa sige, at Motorkøretøjets Tilstand var af den Beskaffenhed, at det næppe var muligt at undgaa Ulykker. I over Halvdelen af Tilfældene er Motorkøretøjets Tilstand saaledes den virkelige Aarsag til Ulykken.

Det er uhyggelige Tal for Motor kørselen her i Landet, og med den største Bekymring maa man imødesee Udviklingen i Fremtiden, hvis ikke der bliver gjort noget paa dette Omraade. Statsmagten, Lovgivningsmagten og Administrationen, maa reagere stærkt over for den lange Række af Ulykkestilfælde og de mægtige økonomiske Tab, som følger med disse Færdselsulykker.

Hvis man spørger om Aarsagen til alle disse Ulykker, maa Svaret blive, at Motorkøretøjerne bærer den største Del af Ansvaret for alle disse Ulykker. Hastigheden er alt for stor. Sammen med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup havde jeg, da vi havde Motorloven til Behandling, stillet et Ændringsforslag om, at Hastigheden skulde blive nede paa det, den var dengang, men den blev forhøjet og forhøjet under et bestemt Løfte fra Ministeren i Udvalget om, at Kørehastigheden skulde blive strengt overholdt. Det har vist sig, at det ikke er blevet Tilfældet. I § 27 staar, at Hastigheden afpasses efter Færdsels- og Vejforholdene samt Motorkøretøjets Beskaffenhed, men maa i øvrigt aldrig overstige den maksimale Hastighed, som er fastsat i Loven. Disse Overtrædelser maa standses, eventuelt ved stærkere og skærpede Straffebestemmelser, enten i Form af Hæfte eller ved, at man i langt stærkere Grad end nu fratager Motorførerne og Chaufførerne deres Kørekort. Nu staar Myndighederne i mange Tilfælde, hvor der afsiges Dom, og vakler og ved ikke, om de tør røre ved Kørekortene. En Mand, som mere end een Gang har overtraadt disse Bestemmelser, burde miste sit Kørekort, i hvert Fald for en Tid.

En anden betydende Aarsag til Ulykkerne er vel nok Overtrædelser af Vigepligten, særlig i Sving og ved Udenomskørsel og de meningsløse Forsøg paa ved hastig Kørsel at vinde Forkørselsretten. Saa-danne Overtrædelser maa ingen Politimester eller Dommer tolerere. Det er nødvendigt, at Straffebestemmelserne overholdes strengt, og ligeledes at Bestemmelserne om Kørehastigheden gennemføres. Lovgivningsmagten maa kræve, at Hastighedsgrænsen nedsættes og overholdes. Der maa være større Ansvar og Straf for Bilister og bedre

Kontrol med Køretøjernes Tilstand. Tilsynet med Motorkøretøjer viser sig at være utilstrækkeligt. Bestemmelserne bør ogsaa omfatte Mekanikernes Kontrol med Køretøjerne, og hvis disse har udgivet et Køretøj for at være i god Tilstand, og det senere viser sig, at dette ikke er Tilfældet, maa de bære Ansvaret herfor. Rodgængere, Børn og Cyklister har ogsaa Ret til at færdes paa vore Veje. Nu er det jo saaledes, at de næsten er forvist fra Vejene; man kan jo ikke lade Børn gaa paa Vejene af Frygt for, at de skal blive kørt ned. Det skal ikke være saaledes, at Folk, som vil spadserere en Tur for at nyde Naturen, som man tidligere har kunnet det, hvert Øjeblik skal se sig om efter Biler, fordi Hastigheden og Hensynsløsheden er saa stor blandt de motorkørende — de kører tæt ind paa Personer, Cykler og alt, hvad de passerer.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige et Par Ord om de Lægeerklæringer, der udstedes i Anledning af Bilulykker. For mig synes det, som om disse Lægeerklæringer er meget tvivlsomme. En Masse Lægeerklæringer til Gunst for Bilisten afgives, til Trods for at vedkommende har nydt Spiritus. Jeg har for nylig set et Tilfælde, hvor en Læge afgav Erklæring om, at vedkommende Persons Tilstand var reel og god, trods det at han havde siddet og drukket Spiritus fra om Formiddagen Kl. 11 til Kl. 12 Nat og mindst 30 Mennesker havde overværet denne Forestilling. Han kører saa galt, da Kl. er 1, og faar Attest for, at han var ganske normal. Disse Lægeattester lyder jo paa, at vedkommende var „paavirket“, „stærkt paavirket“ eller „drukken“. Jeg vil gerne spørge, hvilken af disse Tilstande der er den farligste. Det afhænger jo af Førerens Temperament. Der kan godt være den Fører, der, naar han har faaet en ganske ringe Mængde Spiritus, bliver livlig og faar Lyst til at køre ud over rimelige Grænser og overtræder Loven. Den helt drukne kan vel næppe gøre stor Skade. Jeg kunde have ønsket, at vi havde gennemført i Loven en Bestemmelse om, at den, der vil køre Bil, ikke maa nyde Spiritus. Folk maa for mig godt nyde Spiritus, men ikke naar de skal føre et Køretøj som en Bil. Det er ganske utilladeligt, at det Gang paa Gang skal være fulde Folk, der foraarsager disse Ulykker. Færdselsloven maa tages op til Revision, og der maa indføres strengere Regler om Bestemmelsernes Overholdelse, end der er i Øjeblikket.

Det er min Henstilling til den højtærede Justitsminister, at disse Spørgsmaal